

Moganraj a/l Vijayan lwn Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Ors
[2019] MLJU 823

Malayan Law Journal Unreported

MAHKAMAH TINGGI (SHAH ALAM)

MEOR HASHIMI BIN ABDUL HAMID, PK

PERMOHONAN JENAYAH NO: BA-44-1-01/2019

31 May 2019

Jay Moy Wei Jiun (Sivananthan) bagi pihak plaintif.
Raihana (Pegum Persekutuan) bagi pihak defendan.

Meor Hashimi bin Abdul Hamid PK:

PENGHAKIMANPENDAHULUAN

[1]Pemohon telah memfailkan Notis Usul bertarikh 7 Januari 2019 untuk suatu writ habeas corpus supaya pemohon dibebaskan daripada tahanan di Pusat Pemulihan Akhlak, Machang, Kelantan.

[2]Pemohon mendakwa Perlanjutan Perintah Tahanan bertarikh 22/2/2018 yang dikeluarkan oleh Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia di bawah s.11A [Akta Dadah Berbahaya \(Langkah-Langkah Pencegahan Khas\) 1985](#) [Akta tersebut] adalah tidak sah dan terbatal disebabkan berlaku ketidakpatuhan prosedur dalam pengeluaran Perlanjutan Perintah Tahanan tersebut. Bagi menyokong Notis Usulnya, pemohon telah mengikrarkan affidavit sokongan bertarikh 6/1/2019.

[3]Perlanjutan Perintah Tahanan pemohon yang dikeluarkan oleh Timbalan Menteri Dalam Negeri bertarikh 22/2/2018 telah memerintahkan pemohon ditahan selama 2 tahun mulai 24/2/2018 di Pusat Pemulihan Akhlak Machang, Kelantan.

[4]Bagi menjawab dakwaan/cabaran pemohon dalam affidavit sokongan pemohon, lima (5) affidavit jawapan pihak responden telah difailkan dalam mahkamah ini.

ISU YANG DIBANGKITKAN OLEH PEMOHON

[5]Pihak pemohon telah membangkitkan hanya satu isu untuk pertimbangan mahkamah ini. Satu-satunya isu yang dibangkitkan oleh pihak pemohon ialah:

Kegagalan Timbalan Menteri Dalam Negeri untuk mendeposkan sama ada keputusan beliau untuk melanjutkan Perintah Tahanan Pemohon adalah selaras dengan cadangan Lembaga Penasihat menurut [seksyen 11\(3\)](#) atau [11\(4\)](#) Akta tersebut

[6]Dalam penghujahan bertulis dan hujahan lisannya di mahkamah ini, peguam pemohon telah menghujahkan bahawa tidak dinyatakan di mana-mana affidavit jawapan pihak responden bahawa keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri untuk melanjutkan penahanan pemohon adalah selaras dengan pendapat/cadangan Lembaga Penasihat menurut peruntukan [s.11\(3\)](#) atau [s.11\(4\)](#) Akta tersebut.

[7]Pihak pemohon telah mendakwa bahawa keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri yang

....

melanjutkan perintah tahanan pemohon adalah tidak selaras dengan pendapat/cadangan Lembaga Penasihat yang berkemungkinan telah mengesyokkan untuk tidak melanjutkan penahanan pemohon. Bagi menyokong isu ini, peguam pemohon telah merujuk kepada perenggan 10 afidavit sokongan yang diikrarkan oleh pemohon yang menyatakan seperti berikut:

Afidavit Sokongan Pemohon

“10. Saya sesungguhnya menyatakan bahawa jika terdapat laporan tersebut, Timbalan Menteri langsung tidak memberikan pertimbangan teliti dan menyeluruh terhadap laporan berkenaan kerana saya percaya keputusan Timbalan Menteri adalah tidak selaras dengan cadangan Lembaga Penasihat untuk tidak melanjutkan penahanan saya.”

[8]Peguam pemohon menghujahkan bahawa perenggan 10 afidavit sokongan pemohon telah gagal dijawab atau dinafikan sewajarnya oleh pihak responden dalam afidavit-afidavit jawapan responden yang telah difailkan dalam prosiding ini.

[9]Mahkamah ini mendapati bahawa isu yang dibangkitkan oleh pihak pemohon menyentuh kepada tafsiran peruntukan s.11 Akta tersebut yang dinyatakan seperti berikut:

Kajian Semula

- (1) Setiap perintah atau arahan yang dibuat atau diberikan oleh Menteri di bawah subseksyen 6(1) atau (3), atau di bawah seksyen 7, atau di bawah subseksyen 11A(1) hendaklah, selama ia berkuat kuasa dan sama ada atau tidak representasi di bawah seksyen 9 telah dibuat, dikaji semula oleh suatu Lembaga Penasihat tidak lebih awal daripada dua belas bulan dari tarikh perintah atau arahan itu dan bagaimanapun juga tidak lewat daripada tiga bulan sebelum tempoh yang disebut dalam perintah atau arahan itu habis tempoh:

Dengan syarat bahawa Menteri boleh, pada bila-bila masa sepanjang tempoh tahanan atau sekatan yang dikenakan oleh perintah atau arahan itu, mengarahkan Lembaga Penasihat supaya mengkaji semula kes itu.

- (2) Lembaga Penasihat hendaklah, apabila selesai membuat setiap kajian semula di bawah seksyen ini, mengemukakan kepada Menteri, sebelum tempoh tahanan atau sekatan itu habis tempoh, suatu laporan bertulis mengenai setiap kajian semula itu.
- (3) Jika Lembaga Penasihat telah melaporkan bahawa pada pendapatnya tahanan atau sekatan itu patut dihentikan, Menteri hendaklah membatalkan perintah tahanan atau perintah sekatan itu.
- (4) Jika Lembaga Penasihat telah melaporkan bahawa pada pendapatnya tahanan atau sekatan itu patut diteruskan, Menteri boleh meneruskan tahanan atau sekatan orang yang berkenaan.

[10]Peguam pemohon menghujahkan sekiranya Lembaga Penasihat telah mencadangkan supaya penahanan pemohon patut dihentikan di bawah s.11(3) Akta tersebut, maka Menteri adalah dikehendaki mematuhi cadangan itu dan Menteri tidak mempunyai budi bicara untuk melanjutkan perintah tahanan tersebut. Sekiranya Lembaga Penasihat mencadangkan di bawah s.11 (4) supaya perintah tahanan pemohon diteruskan, Menteri mempunyai budi bicara sama ada meneruskan atau memberhentikan perintah tahanan tersebut. Rujukan telah dibuat oleh peguam pemohon kepada kes *Yap Fook Pin v Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri Malaysia* [1992] 1 CLJ Rep 650].

[11]Peguam pemohon menghujahkan isu keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri untuk membatalkan atau meneruskan perintah tahanan pemohon setelah menerima pendapat/cadangan Lembaga Penasihat adalah suatu isu yang bermerit dan kegagalan

....

Timbalan Menteri Dalam Negeri mematuhi pendapat/cadangan tersebut adalah suatu ketidakpatuhan prosedur dan fatal kepada kes responden.

[12]Peguam pemohon telah merujuk kepada kes *Muniandy a/l Subramaniam v Menteri Dalam Negeri Malaysia* [2017] MLJ 353 yang menyokong hujah pemohon bahawa ianya satu isu yang bermerit apabila wujudnya keraguan bahawa keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri untuk melanjutkan perintah tahanan adalah tidak selaras dengan cadangan Lembaga Penasihat. Dalam kes tersebut, Mahkamah Tinggi telah memutuskan keputusan Menteri dalam perlanjutan perintah tahanan di bawah [s.11A\(1\)\(aa\)\(a\)](#) Akta tersebut setelah mempertimbangkan laporan Lembaga Penasihat yang mencadangkan supaya perintah tahanan 'dilanjutkan dan digantung' merupakan ketidakpatuhan peruntukan [s.11\(3\)](#) dan [s.11\(4\)](#) Akta tersebut.

[13]Peguam pemohon menghujahkan berdasarkan keputusan dalam kes tersebut, wujud keraguan bahawa keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri untuk melanjutkan perintah tahanan pemohon berkemungkinan tidak selaras dengan cadangan Lembaga Penasihat. Peguam juga menghujahkan kes-kes telah menunjukkan bahawa wujud situasi di mana cadangan Lembaga Penasihat itu tidak dipatuhi oleh Menteri menurut [s.11\(3\)](#) atau [s.11\(4\)](#) Akta tersebut.

[14]Peguam pemohon menghujahkan walaupun pihak responden berpegang kepada pendirian bahawa Laporan Lembaga Penasihat yang mengandungi pendapat/cadangan Lembaga Penasihat kepada Timbalan Menteri Dalam Negeri tidak boleh dikemukakan kerana bertentangan dengan kepentingan negara menurut [s.14](#) Akta tersebut dan juga Perkara 151(3) Perlembagaan Persekutuan, namun ianya tidak melepaskan (relieve) pihak responden daripada tanggungjawab untuk mematuhi keperluan prosedur yang diperuntukkan di bawah [s.11\(3\)](#) dan [s.11\(4\)](#) Akta tersebut.

[15]Peguam pemohon menghujahkan Timbalan Menteri Dalam Negeri telah gagal mendeposkan dalam affidavit jawapannya yang diikrarkan pada 12/3/2019 bahawa keputusannya adalah selaras dengan pendapat/ cadangan yang dikemukakan oleh Lembaga Penasihat dan ini sekurang-kurangnya akan mematuhi keperluan prosedur di bawah [s.11\(3\)](#) dan [s.11\(4\)](#) Akta tersebut.

[16]Selanjutnya peguam pemohon menghujahkan bahawa keperluan prosedur di bawah [s.11\(3\)](#) dan [s.11\(4\)](#) Akta tersebut perlu dipatuhi oleh Timbalan Menteri Dalam Negeri dan bukannya oleh Lembaga Penasihat. Oleh itu menjadi tanggungjawab Timbalan Menteri Dalam Negeri untuk memastikan keperluan prosedur tersebut dipatuhi. Selanjutnya, peguam pemohon menyatakan affidavit jawapan Timbalan Menteri Dalam Negeri telah gagal menjawab dakwaan/cabaran pemohon di perenggan 10 affidavit sokongan pemohon, maka dakwaan/cabaran pemohon masih kekal dan dianggap diterima oleh pihak responden [rujuk kes *Ng Hee Thoong v Public Bank Bhd* [1995] 1 CLJ 609; ; [\[1995\] 1 MLJ 281](#)].

[17]Sebagai kesimpulannya, peguam pemohon menghujahkan pemohon telah diprejudiskan berikutan keraguan yang berbangkit bahawa keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri untuk melanjutkan perintah tahanan pemohon berkemungkinan tidak selaras dengan cadangan Lembaga Penasihat, maka perlanjutan perintah tahanan pemohon adalah tidak sah dan terbatal. Justeru, permohonan pemohon untuk satu writ habeas corpus dibenarkan.

ANALISIS DAN PENDAPAT MAHKAMAH INI

[18]Dengan hormatnya, mahkamah ini tidak bersetuju dengan hujahan peguam pemohon

mengenai ketidakpatuhan prosedur yang berlaku dalam perlanjutan perintah tahanan pemohon. Sebaliknya, mahkamah ini bersetuju dengan hujahan Peguam Persekutuan yang mewakili pihak responden bahawa keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri dalam mengeluarkan perlanjutan perintah tahanan pemohon adalah selaras dengan cadangan Lembaga Penasihat di bawah [s.11\(3\)](#) dan [s.11\(4\)](#) Akta tersebut.

[19]Menurut [s.11\(2\)](#) Akta tersebut, Lembaga Penasihat berkewajipan selepas membuat kajian semula apa-apa perintah atau arahan Menteri mengemukakan suatu laporan bertulis mengenai setiap kajian semula kepada Menteri. Selepas menerima laporan bertulis daripada Lembaga Penasihat, Menteri/Timbalan Menteri berkewajipan menimbangkan laporan tersebut dan membuat keputusan sama ada tempoh tahanan atau sekatan orang yang ditahan hendaklah dihentikan di bawah [s.11\(3\)](#) atau boleh diteruskan/dilanjutkan atau sebaliknya di bawah [s.11\(4\)](#) Akta tersebut.

[20]Jika Lembaga Penasihat dalam laporan bertulisnya mencadangkan kepada Menteri bahawa pada pendapat Lembaga Penasihat, perintah tahanan atau sekatan itu patut dihentikan, maka Menteri hendaklah (*shall*) mematuhi pendapat/cadangan Lembaga Penasihat dan membatalkan perintah tahanan atau sekatan terhadap pemohon selaras dengan kehendak [s.11\(3\)](#) Akta tersebut.

[21]Manakala di bawah [s.11\(4\)](#) Akta tersebut, jika Lembaga Penasihat dalam laporan bertulisnya mencadangkan kepada Menteri bahawa pada pendapat Lembaga Penasihat, perintah tahanan atau sekatan patut diteruskan/dilanjutkan, maka Menteri boleh (*may*) sama ada bersetuju atau tidak dengan pendapat/cadangan Lembaga Penasihat dan meneruskan/tidak meneruskan perintah tahanan atau sekatan terhadap pemohon, selaras dengan kehendak [s.11\(4\)](#) tersebut.

[22]Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan Peguam Persekutuan bahawa Timbalan Menteri Dalam Negeri dalam afidavit jawapannya yang diikrarkan pada 12/3/2019 telah menjawab dan menafikan dakwaan/cabaran pemohon. Timbalan Menteri Dalam Negeri dalam afidavit jawapannya telah menyatakan seperti berikut:

Afidavit Jawapan Timbalan Menteri Dalam Negeri

“

5. Sebelum tamatnya tempoh Perintah Tahanan Pemohon, saya telah meneliti semula kes Pemohon dan mengarahkan agar Perintah Tahanan Pemohon dikaji semula oleh Lembaga Penasihat.

6. Pada 30-10-2017, saya telah menerima laporan bertulis daripada Lembaga Penasihat mengenai Kajian Semula yang telah dijalankan oleh Lembaga Penasihat ke atas Perintah Tahanan terhadap Pemohon di bawah [seksyen 6\(1\)](#) Akta tersebut. Berdasarkan laporan tersebut dan selepas mempertimbangkan laporan tersebut, saya telah berpuas hati bahawa Pemohon perlu dilanjutkan tahanan di bawah [seksyen 11A\(1\)\(a\)\(aa\)](#) Akta tersebut mulai 24-02-2018 bagi tempoh 2 tahun di Pusat Pemulihan Akhlak, Machang, Kelantan. Saya sesungguhnya menyatakan bahawa saya telah berpuas hati bahawa adalah perlu supaya tempoh Perlanjutan Perintah Tahanan Pemohon dilanjutkan atas alasan-alasan yang sama dengan alasan-alasan yang sama dengan alasan-alasan yang atasnya Perintah itu dibuat iaitu bahawa Pemohon pernah ada kaitan dengan apa-apa aktiviti yang berhubungan dengan atau yang melibatkan pengedaran dadah berbahaya yang memudaratkan ketenteraman awam dan adalah perlu bagi ketenteraman awam supaya Pemohon ditahan. Saya juga sesungguhnya dengan suci hati menegaskan bahawa Perlanjutan Perintah Tahanan yang telah saya keluarkan terhadap Pemohon adalah sah, efektif dan sempurna di sisi undang-undang dan termasuk dalam skop Akta tersebut. Saya sesungguhnya juga menegaskan bahawa Akta tersebut adalah terpakai dalam fakta-fakta tuduhan yang telah dibuat ke atas Pemohon. Saya tidak dapat menzahirkan fail kes berkenaan aktiviti Pemohon kerana berpendapat dengan berbuat demikian bertentangan dengan kepentingan negara menurut [seksyen 14](#) Akta tersebut dan Perkara 151(3) Perlembagaan

....

Persekutuan. Oleh yang demikian, saya menuntut keistimewaan dan perlindungan di bawah peruntukan undang-undang tersebut.

.....

9. Merujuk kepada perenggan 9 dan 10 dalam Afidavit Pemohon, saya menafikan segala dakwaan Pemohon tersebut dengan mengulangi semula pernyataan saya dalam perenggan 5 dan 8 di atas. Saya sesungguhnya menyatakan pada 22-02-2018, saya telah mengeluarkan Perlanjutan Perintah Tahanan di bawah [seksyen 11A\(1\)\(a\)\(aa\)](#) Akta tersebut mulai 24-02-2018 bagi tempoh 2 tahun di Pusat Pemulihan Akhlak, Machang, Kelantan. Saya sesungguhnya menegaskan juga bahawa saya telah membuat penelitian yang menyeluruh terhadap laporan bertulis yang telah diberikan oleh Lembaga Penasihat dan telah berpuas hati bahawa adalah perlu supaya tempoh Perlanjutan Perintah Tahanan Pemohon dilanjutkan atas alasan-alasan yang sama dengan alasan-alasan yang sama dengan alasan-alasan yang atasnya Perintah itu dibuat iaitu bahawa Pemohon pernah ada kaitan dengan apa-apa aktiviti yang berhubungan dengan atau yang melibatkan pengedaran dadah berbahaya yang memudaratkan ketenteraman awam dan adalah perlu bagi ketenteraman awam supaya pemohon ditahan. Saya juga sesungguhnya dengan suci hati menegaskan bahawa Perlanjutan Perintah Tahanan yang telah saya keluarkan terhadap pemohon adalah sah, efektif dan sempurna di sisi undang-undang dan termasuk dalam skop Akta tersebut.

10. Merujuk kepada perenggan 11 dan 12 dalam Afidavit Pemohon, saya menafikan segala dakwaan Pemohon tersebut dengan mengulangi semula pernyataan saya dalam perenggan 5 dan 6 di atas. Saya sesungguhnya menegaskan bahawa setelah menerima laporan bertulis daripada Lembaga Penasihat mengenai Kajian Semula yang telah dijalankan oleh Lembaga Penasihat ke atas Perintah Tahanan terhadap Pemohon di bawah [seksyen 6\(1\)](#) Akta tersebut. Berdasarkan laporan tersebut dan selepas mempertimbangkan laporan tersebut, saya telah berpuas hati bahawa Pemohon perlu dilanjutkan tahanan di bawah [seksyen 11A\(1\)\(a\)\(aa\)](#) Akta tersebut mulai 24-02-2018 bagi tempoh 2 tahun di Pusat Pemulihan Akhlak, Machang, Kelantan. Saya sesungguhnya menyatakan bahawa saya telah berpuas hati bahawa adalah perlu supaya tempoh Perlanjutan Perintah Tahanan Pemohon dilanjutkan atas alasan-alasan yang sama dengan alasan-alasan yang sama dengan alasan-alasan yang atasnya Perintah itu dibuat iaitu bahawa Pemohon pernah ada kaitan dengan apa-apa aktiviti yang berhubungan dengan atau yang melibatkan pengedaran dadah berbahaya yang memudaratkan ketenteraman awam dan adalah perlu bagi ketenteraman awam supaya Pemohon ditahan. Saya juga sesungguhnya dengan suci hati menegaskan bahawa Perlanjutan Perintah Tahanan yang telah saya keluarkan terhadap Pemohon adalah sah, efektif dan sempurna di sisi undang-undang dan termasuk dalam skop Akta tersebut."

[23] Mahkamah ini mendapati Timbalan Menteri Dalam Negeri dalam afidavit jawapannya telah menyatakan dengan jelas bahawa beliau telah menerima laporan bertulis kajian semula perintah tahanan pemohon daripada Lembaga Penasihat pada 30/10/2017. Berdasarkan Laporan tersebut dan selepas mempertimbangkan pendapat/cadangan Lembaga Penasihat dalam Laporan tersebut, Timbalan Menteri Dalam Negeri telah berpuas hati bahawa Perintah Tahanan pemohon perlu dilanjutkan/diteruskan atas alasan-alasan yang sama dengan alasan-alasan yang atasnya Perintah itu dibuat.

[24] Dalam dapatan mahkamah ini, fakta ini jelas menunjukkan bahawa keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri adalah selaras dengan kehendak peruntukan [s.11\(4\)](#) Akta tersebut. Timbalan Menteri Dalam Negeri telah menggunakan budi bicaranya untuk melanjutkan perintah tahanan pemohon setelah mempertimbangkan pendapat/cadangan Lembaga Penasihat. Dakwaan/cabaran pemohon (dinafikan oleh responden) adalah keputusan perlanjutan perintah tahanan pemohon berkemungkinan tidak selaras dengan cadangan Lembaga Penasihat. Dalam erti kata yang lain, pemohon mendakwa cadangan/pendapat Lembaga Penasihat adalah berkemungkinan di bawah [s.11\(3\)](#) Akta tersebut iaitu Lembaga Penasihat tidak mencadangkan perlanjutan perintah tahanan pemohon (dinafikan oleh responden).

[25] Dalam dapatan mahkamah ini, keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri dalam melanjutkan perintah tahanan pemohon adalah selaras dengan kehendak undang-undang dan setelah menimbang cadangan/pendapat Lembaga Penasihat. Oleh itu, kehendak [s.11\(3\)](#)

....

dan [s.11\(4\)](#) Akta tersebut telah dipatuhi oleh Timbalan Menteri Dalam Negeri. Tidak berbangkit sama sekali keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri telah bercanggah dengan kehendak undang-undang iaitu tidak mematuhi [s.11\(3\)](#) dan [s.11\(4\)](#) Akta tersebut. Lagi pula, dakwaan/cabaran pemohon dalam perenggan 10 afidavit sokongan pemohon telahpun dijawab dan dinafikan oleh Timbalan Menteri Dalam Negeri.

[26] Mahkamah ini juga berpendapat keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri dalam melanjutkan perintah tahanan pemohon telah disokong oleh keterangan Setiausaha Lembaga Penasihat. Dalam afidavit jawapannya yang diikrarkan pada 8/3/2019, Mastura binti Abu Bakar (Setiausaha Lembaga Penasihat, pada masa yang material) telah menyatakan:

Afidavit Jawapan Setiausaha Lembaga Penasihat

“

8. Setelah mendengar dan mengkaji semula Perintah Tahanan yang telah dibuat ke atas pemohon pada 25-10-2017, pada 30-10-2017 Lembaga Penasihat setelah mempertimbangkan Kajian Semula tersebut dan telah menghantar syor dalam bentuk laporan bertulis mengenai Kajian Semula Perintah Tahanan yang telah dibuat ke atas Pemohon kepada Menteri Dalam Negeri pada masa yang material. Saya tidak dapat mengemukakan syor tersebut kerana saya berpendapat dengan berbuat demikian bertentangan dengan kepentingan negara menurut [seksyen 14](#) Akta tersebut dan Perkara 151(3) Perlembagaan Persekutuan. Oleh yang demikian, saya menuntut keistimewaan dan perlindungan di bawah peruntukan undang-undang tersebut.

.....

14. Sekali lagi merujuk kepada perenggan 9 dan 10 Afidavit Pemohon, saya menafikan dakwaan Pemohon dengan mengulangi kembali pernyataan saya dalam perenggan 8 di atas. Saya sesungguhnya menegaskan bahawa pada 30-10-2017 Lembaga Penasihat setelah mempertimbangkan Kajian Semula telah menghantar syor dalam bentuk laporan bertulis mengenai Kajian Semula Perintah Tahanan yang telah dibuat ke atas Pemohon tersebut kepada Menteri Dalam Negeri pada masa yang material. Saya tidak dapat mengemukakan syor tersebut kerana saya berpendapat dengan berbuat demikian bertentangan dengan kepentingan negara menurut [seksyen 14](#) Akta tersebut dan Perkara 151(3) Perlembagaan Persekutuan. Oleh yang demikian, saya menuntut keistimewaan dan perlindungan di bawah peruntukan undang-undang tersebut.”

[27] Dengan hormatnya, mengenai dakwaan/cabaran pemohon dalam afidavit jawapan pemohon, mahkamah ini tidak bersetuju dengan hujahan peguam pemohon dan berpendapat fakta dalam kes *Ng Hee Thoong v Public Bank Bhd* [1995] 1 CLJ 609; ; [\[1995\] 1 MLJ 281](#) adalah dibezakan dan tidak terpakai bagi kes ini. Adalah jelas bahawa dalam kes ini, Timbalan Menteri Dalam Negeri telah menjawab dan menafikan semua dakwaan/cabaran pemohon yang dinyatakan dalam afidavit sokongan pemohon.

[28] Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan Peguam Persekutuan bahawa apa yang dideposkan oleh Timbalan Menteri Dalam Negeri dan Setiausaha Lembaga Penasihat dalam afidavit jawapan mereka wajar dipertimbangkan dan diterima oleh mahkamah ini kerana mereka hanyalah menjalankan tanggungjawab dan tugas rasmi mereka dan tidak mempunyai apa-apa kepentingan peribadi dalam kes ini [lihat kes *Su Yu Min v Ketua Polis Negeri & Ors* [2005] 3 CLJ 875].

[29] Mahkamah ini juga bersetuju dengan hujahan Peguam Persekutuan bahawa fakta kes *Yap Fook Pin v Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri Malaysia & Yang Lain* [1992] 1 CLJ (Rep) 650 dan kes *Muniandy a/l Subramaniam v Menteri Dalam Negeri Malaysia & Ors* [\[2017\] MLJU 353](#) adalah dibezakan dan juga tidak terpakai bagi kes ini.

[30] Dalam kes **Yap Fook Pin** (supra), tiada langsung dalam afidavit jawapan Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri yang menyatakan beliau ada menerima atau mempertimbangkan Laporan Lembaga Penasihat sewaktu beliau memutuskan untuk melanjutkan tahanan pemohon selama dua (2) tahun lagi. Satu-satunya laporan yang telah diterima dan dipertimbangkan oleh Timbalan Menteri dalam kes tersebut adalah laporan daripada pihak polis. Maka terdapat keraguan sama ada pertimbangan terhadap Laporan Lembaga Penasihat telah dibuat oleh Timbalan Menteri sebelum membuat keputusan melanjutkan perintah tahanan pemohon dalam kes tersebut. Mahkamah dalam kes tersebut, telah merujuk kepada kes *Public Prosecutor lwn Koh Yoke Koon* [1988] 1 CLJ 269 dan kes *Tan Hoon Seng lwn Minister of Home Affairs, Malaysia & Anor* [1990] 1 CLJ (Rep) 271.

[31] Dalam kes **Muniandy a/l Subramaniam** (supra) pula, terdapat keraguan dalam pendapat/cadangan Lembaga Penasihat di mana perkataan yang digunakan oleh Lembaga Penasihat adalah supaya perintah tahanan "dilanjutkan dan digantung". Memandangkan terdapat percanggahan dalam maksud kedua-dua perkataan tersebut, mahkamah dalam kes tersebut telah memutuskan terdapat keraguan sama ada pendapat/cadangan Lembaga Penasihat adalah untuk perintah tahanan dilanjutkan atau digantung, maka berlaku ketidakpatuhan kepada [s. 11\(3\)](#) dan [s.11\(4\)](#) Akta tersebut. Mahkamah dalam kes tersebut telah memberi faedah keraguan kepada pemohon dan membenarkan permohonan pemohon untuk writ habeas corpus.

[32] Kembali kepada kes pemohon, dengan hormatnya, mahkamah ini bersetuju dengan hujahan Peguam Persekutuan bahawa dalam kes ini, Laporan Lembaga Penasihat yang mengandungi pendapat/cadangan Lembaga Penasihat telah dipertimbangkan oleh Timbalan Menteri Dalam Negeri dalam melanjutkan perintah tahanan pemohon atas alasan-alasan yang sama dengan alasan-alasan Perintah itu diasaskan. Keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri adalah selaras dengan kehendak [s.11A\(1\)\(a\)\(aa\)](#) Akta tersebut. Maka tidak berlaku apa-apa ketidakpatuhan prosedur sepertimana yang didakwa oleh pemohon (telah pun dijawab dan dinafikan oleh responden).

[33] Adalah menjadi undang-undang mantap (settled law) bahawa pemohon boleh mencabar kesahihan perintah tahanan yang dikeluarkan oleh Menteri melalui proses semakan kehakiman jika berlaku apa-apa ketidakpatuhan prosedur sepertimana yang diperuntukkan di bawah s. 11C Akta tersebut. Mahkamah ini telah merujuk kepada peruntukan s. 11C (1) Akta tersebut yang diperuntukkan seperti berikut:

"(1) There shall be no judicial review in any court of, and no court shall have or exercise any jurisdiction in respect of, any act done or decision made by the Yang di-Pertuan Agong or the Minister in the exercise of their discretionary power in accordance with this Act, save in regard to any question on compliance with any procedural requirement in this Act governing such act or decision."

[34] Selanjutnya, mengenai isu pematuhan prosedur, prinsip undang-undang yang dinyatakan dalam kes *Lee Kew Sang v. Timbalan Menteri Dalam Negeri & Ors* [2005] 3 CLJ 914 yang merupakan otoriti utama (locus classicus) telah dirujuk oleh mahkamah ini. Mahkamah Persekutuan dalam kes tersebut telah menjelaskan seperti berikut:

"...The cases appear to show that there were various grounds on which the detention orders were challenged of which mala fide appears to be the most important ground. Courts appear to have placed lesser importance on procedural non-compliance unless the requirement is mandatory in nature. The amendments appear to have reversed the position and in so doing limited the ground to only one ie. non-compliance with procedural requirements.

In our view, courts must give effect to the amendments. That being the law, it is the duty of the courts to apply them. So, in habeas corpus application where the detention order of the Minister made under s. 4(1) of the Ordinance or, for that matter, the equivalent ss. in ISA 1960 and DD(SPM) Act 1985, the first thing that the courts should do is to see whether the ground forwarded is one that falls within the meaning of procedural non-compliance or not. To determine the question, the courts should look at the provisions of the law or the rules that lay down the procedural requirements. It is not for the courts to create procedural requirements because it is not the function of the courts to make law or rules. If there is no such procedural requirement then there cannot be non-compliance thereof. Only if there is that there can be non-compliance thereof and only that then the courts should consider whether, on the facts, there has been non-compliance."

[penekanan ditambah]

[sila lihat kes *Muhamad Jailani Kasim v. Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri, Malaysia & Ors* [2006] 6 MLJ 403, *Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri, Malaysia & Ors v. Ong Beng Chuan* [2006] 4 CLJ 703], *Mohd Faizal Haris v. Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Ors* [2005] 4 CLJ 613 dan *L. Rajanderan R. Letchumanan v Timbalan Menteri Dalam Negeri & Ors* [2010] 7 CLJ 653].

[35]Mahkamah ini berpendapat keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri dalam melanjutkan perintah tahanan pemohon adalah teratur dan sah di sisi undang-undang. Keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri telah dibuat setelah memberi pertimbangan yang adil dan saksama kepada pendapat/cadangan Lembaga Penasihat di bawah s.11(2) Akta tersebut. Pemohon juga telah gagal mencabar kesahihan Perlanjutan Perintah Tahanan tersebut. Dakwaan pemohon hanya setakat cabaran sahaja dan tidak disokong dengan keterangan sokongan. Lagi pula dakwaan pemohon telah pun dijawab dan dinafikan oleh Timbalan Menteri Dalam Negeri dalam affidavit jawapan Timbalan Menteri Dalam Negeri dan juga affidavit jawapan Setiausaha Lembaga Penasihat.

[36]Selanjutnya, dalam dapatan mahkamah ini, peruntukan s.114 (e) Akta Keterangan 1950 (Akta 56) boleh diguna pakai dan mahkamah ini boleh membuat anggapan undang-undang bahawa semua tindakan kehakiman dan tindakan rasmi telah disempurnakan menurut peraturan. Maka dalam konteks keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri yang melanjutkan perintah tahanan pemohon, semua proses yang terlibat sehingga keputusan perlanjutan perintah tahanan pemohon yang dibuat oleh Timbalan Menteri Dalam Negeri adalah dianggap teratur dan menurut peraturan kecuali dibuktikan sebaliknya oleh pemohon (gagal dibuktikan oleh pemohon).

[37]Mahkamah ini juga bersetuju dengan hujahan Peguam Persekutuan mengenai pemakaian keistimewaaan dan perlindungan di sisi undang-undang yang dituntut oleh Timbalan Menteri Dalam Negeri dan Setiausaha Lembaga Penasihat. Peruntukan di bawah s.14 Akta tersebut dinyatakan seperti berikut:

Penzahiran maklumat

Tiada apa pun dalam Bahagian ini atau dalam mana-mana kaedah atau peraturan yang dibuat di bawahnya boleh menghendaki Menteri atau mana-mana anggota sesuatu Lembaga Penasihat atau mana-mana Pegawai Siasatan atau mana-mana pekhidmat awam menzahirkan fakta atau mengemukakan dokumen yang penzahirannya atau pengemukaannya difikirkannya bertentangan dengan kepentingan negara.

[38]Perkara 151)(3) Perlembagaan Persekutuan pula dinyatakan seperti berikut:

Sekatan ke atas tahanan pencegahan

(1)

(2)

(3) Perkara ini tidak menghendaki mana-mana pihak berkuasa mendedahkan fakta yang pendedahannya pada pendapat pihak berkuasa itu akan bertentangan dengan kepentingan negara.

[39] Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan Peguam Persekutuan bahawa memandangkan pendapat/syor Laporan Lembaga Penasihat adalah suatu dokumen terperingkat di bawah Akta Rahsia Rasmi 1972, maka tiada keperluan untuk pihak responden mengemukakannya di mahkamah ini. Tugas mahkamah ini adalah untuk memutuskan sama ada suatu permohonan semakan kehakiman boleh dibenarkan atas alasan ketidakpatuhan prosedur sahaja mengikut s.11C Akta tersebut. Justeru, penilaian sama ada pendapat/syor Lembaga Penasihat yang merupakan dokumen terperingkat boleh dikemukakan atau tidak adalah tugas dan kuasa Lembaga Penasihat iaitu mereka yang bertanggungjawab dan mempunyai kuasa menjaga keselamatan negara [lihat kes *Public Prosecutor v Karpal Singh Ram Singh & Anor Case* [1988] 1 CLJ (Rep) 249 *The Zamora* [\[1916\] 2 AC 77](#) dan *Logeswaran a/l Rethinam & Pusparajan a/l Ramayah lwn Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri Malaysia & Lain-Lain* [2008] 1 LNS 869].

[40] Dalam kes **Public Prosecutor v Karpal Singh Ram Singh & Another Case** (supra), Abdul Hamid Omar Acting LP menyentuh isu keselamatan negara telah menyatakan seperti berikut:

As to his other grounds for granting the order of habeas corpus they can be answered by going back to first principles. Since *The Zamora* [1916] 2 AC 77, Courts have come to accept that the best judge of what national security is is the authority which has the charge of security i.e. the government. Lord Parker said in that case:

Those who are responsible for the national security must be the sole judges of what the national security requires. It would be obviously undesirable that such matters should be made the subject of evidence in a Court of law or otherwise discussed in public.

[penekanan ditambah]

KESIMPULAN

[41] Mahkamah ini berpendapat pihak responden telah membuktikan Perlanjutan Perintah Tahanan pemohon adalah sah dan teratur mengikut peruntukan undang-undang. Tiada apa-apa ketidakpatuhan prosedur telah berlaku seperti yang didakwa oleh pemohon. Dakwaan pemohon adalah tidak berasas dan telah dijawab dan dinafikan dengan sewajarnya oleh pihak responden. Perlanjutan perintah tahanan pemohon adalah sah dan teratur di sisi undang-undang [lihat kes *SK Tangakaliswaran Krishnan v. Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Ors* [2009] 6 CLJ 705] & *Muhammad Jailani Kasim v Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri, Malaysia & Ors* [2006] 4 CLJ 687].

[42] Justeru, permohonan pemohon untuk suatu writ habeas corpus adalah dengan ini ditolak.